RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)
6. juni 1996 *

I sag T-382/94,

Confederazione Generale dell'Industria Italiana (Confindustria), Rom,

og

Aldo Romoli, Milano,

ved advokaterne Fausto Capelli, Milano, og Louis Schiltz, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på sidstnævntes kontor, 2, rue du Fort Rheinsheim,

sagsøgere,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved Giorgio Maganza og Antonio Tanca, Rådets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i

* Processprog: italiensk.

Luxembourg hos generaldirektør Bruno Eynard, Direktoratet for Juridiske Anliggender, Den Europæiske Investeringsbank, 100, boulevard Konrad Adenauer,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Rådets afgørelse 94/660/EF, Euratom af 26. september 1994 om beskikkelse af medlemmerne af Det Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden fra den 21. september 1994 til den 20. september 1998 (EFT L 257, s. 20),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og J.D. Cooke,

justitssekretær: fuldmægtig Palacio González,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 15. februar 1996,

afsagt følgende

Dom

Retlig baggrund

1 I henhold til EF-traktatens artikel 193 oprettes et rådgivende Økonomisk og Socialt Udvalg for De Europæiske Fællesskaber (herefter »ØSU«), der

sammensættes af repræsentanter for de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv, i særdeleshed for producenter, landbrugere, fragtførere, arbejdstagere, handlende og håndværkere samt for liberale erhverv og almindelige samfundsinteresser.

2 I henhold til EF-traktatens artikel 194, stk. 1, fordeles antallet af medlemmer i ØSU mellem medlemsstaterne. I henhold til artikel 194, stk. 2, beskikkes ØSU's medlemmer for fire år af Rådet ved enstemmig vedtagelse. Genbeskikkelse kan finde sted. Ifølge artikel 194, stk. 3, må ØSU's medlemmer ikke være bundet af nogen instruktion, og de udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

3 EF-traktatens artikel 195 har følgende ordlyd:

»1. Med henblik på beskikkelse af Udvalgets medlemmer tilstiller hver medlemsstat Rådet en liste, der indeholder et antal kandidater, der er dobbelt så stort som det antal pladser, der er tildelt dens statsborgere.

Ved Udvalgets sammensætning skal der tages hensyn til nødvendigheden af at sikre de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv en passende repræsentation.

2. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen. Det kan indhente udtalelser fra de europæiske organisationer, der repræsenterer de forskellige økonomiske og sociale sektorer, som berøres af Fællesskabets virksomhed.«

Sagens baggrund

4 Med henblik på beskikkelse af medlemmer af ØSU for perioden fra den 21. september 1994 til den 20. september 1998 fremsendte Rådets Generalsekretariat den 8. april 1994 en orienterende note til Gruppen vedrørende Almindelige Anliggender. I noten blev det bl.a. fremhævet, at det var vigtigt at kunne beskikke medlemmerne senest i begyndelsen af september 1994, således at arbejdet i ØSU's sektorer kunne fortsætte uden afbrydelse. I noten blev det ligeledes foreslået, at afgørelsen om beskikkelsen kunne træffes af Rådet i løbet af juli 1994, idet de nye medlemmers mandater dog først skulle gælde fra den 21. september 1994.

5 I noten sammenfattes proceduren i Rådet således:

»a) Hver medlemsstat tilstiller Rådet en liste, der indeholder et antal kandidater, der er dobbelt så stort som det antal pladser, der er tildelt dens statsborgere.

b) Gruppen vedrørende Almindelige Anliggender gennemgår denne liste for at sikre en afbalanceret sammensætning af Udvalget.

c) Coreper foretager et valg blandt kandidaterne.

d) Kommissionen anmodes om en udtalelse herom.

e) Rådet træffer afgørelse om beskikkelse af Udvalgets medlemmer for fire år.

...«

6 Ved afgørelse 94/660/EF, Euratom af 26. september 1994 om beskikkelse af medlemmerne af Det Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden fra den 21. september 1994 til den 20. september 1998 (EFT L 257, s. 20, herefter »afgørelse 94/660«) beskikkede Rådet efter den såkaldte »A-punkts-procedure« medlemmerne af ØSU for den pågældende periode. De italienske medlemmer er dem, som de italienske myndigheder indstillede som primære kandidater. Tre af de 24 italienske medlemmer er medlem af første sagsøger i denne sag.

7 Den første sagsøger, Confindustria, er en italiensk sammenslutning, hvis formål bl.a. er at repræsentere de italienske produktions- og tjenesteydelsesvirksomheders interesser på nationalt plan, fællesskabsplan og internationalt plan i deres forbindelser med institutioner og administrationer samt med økonomiske, fagforenings-politiske og sociale organisationer.

8 Den anden sagsøger, Aldo Romoli, er medlem af Confindustria. Han har været medlem af ØSU fra den 19. september 1978 til den 20. september 1994, idet han har været beskikket for fire på hinanden følgende perioder. I 1994 blev han foreslået af den italienske regering som sekundært indstillet kandidat, og han blev ikke beskikket af Rådet for perioden fra den 21. september 1994 til den 20. september 1998.

9 På denne baggrund har sagsøgerne ved stævning indgivet til Rettens Justitskontor den 2. december 1994 anlagt denne sag.

10 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Fjerde Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse. Retten har dog anmodet Rådet om at fremlægge visse dokumenter.

11 Parterne har afgivet indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten i retsmødet den 15. februar 1996. Under retsmødet har Rådet efter anmodning fra Retten fremlagt

et uddrag af det kortfattede referat af mødet i Coreper den 21. september 1994. Retten har taget en udtalelse fra Rådets befuldmægtigede til efterretning om, at dokumentet, selv om det afspejler drøftelser, som har fundet sted på Coreper's møde den 21. september 1994, ikke kan betragtes som et officielt dokument fra Rådet.

Parternes påstande

12 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Sagen antages til realitetsbehandling.

— Afgørelse 94/660 annulleres.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

13 Rådet har nedlagt følgende påstande:

— Den af første sagsøger anlagte sag afvises eller i hvert fald frifindes Rådet.

— Rådet frifindes i den af anden sagsøger anlagte sag.

— Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Formaliteten

14 Rådet har anført, at første sagsøger ikke er individuelt berørt af afgørelse 94/660, som omhandlet i traktatens artikel 173, stk. 4, og at sagen derfor må afvises, for så vidt den er anlagt af denne sagsøger.

15 Retten bemærker, at i henhold til Domstolens praksis (Domstolens dom af 30.6.1988, sag 297/86, CIDA m.fl. mod Rådet, Sml. s. 3531, præmis 13) er anden sagsøger individuelt berørt af afgørelse 94/660, hvilket Rådet i øvrigt ikke bestrider. Det følger heraf, at da sagen kan realitetsbehandles i forhold til den anden sagsøger, er der ikke anledning til at efterprøve, om første sagsøger har søgsmålskompetence, da der er tale om et fælles søgsmål (Domstolens dom af 24.3.1993, sag C-313/90, CIRFS m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 1125, præmis 31).

Realiteten

16 Sagsøgerne har anført to anbringender til støtte for deres påstande. Det første anbringende er, at der foreligger en overtrædelse af EF-traktatens artikel 195, og det andet anbringende er, at der foreligger en overtrædelse af EF-traktatens artikel 190.

Første anbringende om en overtrædelse af traktatens artikel 195

Parternes argumenter

17 Sagsøgerne har gjort gældende, at overtrædelsen af traktatens artikel 195 er en følge af for det første, at Rådet ikke har gennemgået den liste, som den italienske regering har forelagt, ligesom anmodningen til Kommissionen om en udtalelse har

været mangelfuld, for det andet, at der foreligger et fejlbedømmelse for så vidt angår visse kandidaters repræsentativitet, og for det tredje, at gruppen af industrivirksomheder i ØSU som følge heraf er utilfredsstillende repræsenteret. Sagsøgerne har fremhævet, at disse argumenter for så vidt angår beviset for den anfægtede afgørelses ulovlighed skal vurderes samlet og ikke hver for sig.

18 Hvad nærmere angår det første argument har sagsøgerne anført, at Rådet end ikke har forsøgt at foretage en selvstændig vurdering af de indstillede kandidaters repræsentativitet. I stedet for at foretage et valg blandt de 48 navne, som Italien har indstillet, har Rådet blot uden drøftelse gentaget listen over primært indstillede kandidater, idet alle sekundært indstillede kandidater er blevet udelukket.

19 Sagsøgerne har i replikken ligeledes anmodet om, at Kommissionens udtalelse fremlægges med henblik på en efterprøvelse af lovligheden af den fulgte procedure.

20 For så vidt angår det andet argument har sagsøgerne gjort gældende, at overtrædelsen af artikel 195 ligeledes er godtgjort navnlig ved fejlbedømmelsen af Aldo Romoli's repræsentativitet, idet Aldo Romoli var medlem af ØSU fra 1978 til 1994 og formand for »Sektionen for Energi, Kernekraft og Forskning« fra 1982 til 1994. Efter sagsøgernes opfattelse er den eneste grund til, at han ikke er genbeskikket, det forhold, at hans navn ikke var opført på listen over primært indstillede kandidater, og de har sammenlignet hans situation med den, der foreligger for et andet tidligere medlem, som var opført på listen som primær kandidat, og som er blevet genbeskikket for perioden 1994-1998.

21 Sagsøgerne finder, at Rådet ligeledes har gjort sig skyldig i en fejlbedømmelse vedrørende repræsentativiteten ved til ØSU at udnævne et medlem af Associazione Liberi Imprenditori Autonomisti (ALIA) (Emiliano Amato). ALIA har i virkeligheden kun ca. 100 medlemmer i hele Italien, og i stedet for at repræsentere en økonomisk gruppe er ALIA blot en sammenslutning af virksomhedsledere, der går ind for en bestemt politisk ideologi.

22 Endelig har sagsøgerne med deres tredje argument gjort gældende, at gruppen af industrivirksomheder for tiden er underrepræsenteret i ØSU. Beviset for, at denne gruppe er utilstrækkeligt repræsenteret, fremkommer ved en sammenligning af forholdet mellem repræsentanter og repræsenterede i den nuværende periode med den foregående periode.

23 Rådet har anført, at de af sagsøgerne fremførte argumenter på ingen måde viser, at ØSU's sammensætning, således som den fremgår af den anfægtede afgørelse, ikke tager hensyn til de kriterier, der fremgår af traktatens artikel 195, stk. 1, andet afsnit.

24 Rådet har gjort gældende, at ØSU's medlemmer beskikkes — uafhængigt — som repræsentanter for de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv og ikke som repræsentanter for sammenslutninger. Rådet har tilføjet, at det fremgår af Domstolens praksis, af denne repræsentation skal vurderes på fællesskabsniveau og ikke på det nationale niveau (ovennævnte dom i sagen CIDA m.fl. mod Rådet), og det er af den opfattelse, at ingen af de tre argumenter, sagsøgerne har fremført, godtgør, at den anfægtede afgørelse ikke opfylder kriteriet om at sikre de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv i Fællesskabet en passende repræsentation.

Rettens bemærkninger

25 Sagsøgerne har indledningsvis gjort gældende, at Rådet blot har gentaget den af Italien fremlagte liste over primært indstillede kandidater uden at foretage en selvstændig vurdering af de italienske kandidaters repræsentativitet.

26 Hertil bemærkes, at det påhviler Rådet ved efterprøvelsen af, at sammensætningen af ØSU på fællesskabsniveau sikrer de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv en passende repræsentation, selvstændigt at påse, at alle

kandidaterne på de nationale lister er repræsentative, og det kan ikke anse sig for at være bundet af en af medlemsstaterne foretagen sondring mellem primært og sekundært indstillede kandidater (jf. ovennævnte dom i sagen CIDA m.fl. mod Rådet, præmis 24).

27 I denne sag finder Retten, at det ikke kan udledes af den omstændighed alene, at Rådet har beskikket samtlige de kandidater, som Italien har indstillet primært, at Rådet ikke har foretaget en selvstændig vurdering af deres repræsentativitet.

28 Det fremgår endvidere af dokumenter, som Rådet har fremlagt på Rettens anmodning, at listen med de af Italien primært indstillede kandidater ikke blev vedtaget uden drøftelse i Rådets instanser. Disse dokumenter viser nemlig, at Gruppen vedrørende Almindelige Anliggender, efterhånden som den modtog de nationale lister foretog en første udvælgelse af kandidaterne og til Coreper fremsendte for det første en liste over alle de kandidater, som hver medlemsstat havde indstillet, og for det andet en liste over de kandidater fra hver medlemsstat, som Coreper med forbehold af Kommissionens udtalelse kunne overveje at indstille. De italienske og franske lister blev fremsendt til Coreper den 19. september 1994.

29 Det fremgår ligeledes af det dokument, som Rådet fremlagde under retsmødet (jf. ovenfor i præmis 11), at spørgsmålet om beskikkelse af medlemmerne af ØSU dernæst blev drøftet på Coreper's møde den 21. september 1994, og at Coreper på dette møde kunne tage stilling til teksten til den afgørelse, der skulle forelægges Rådet til vedtagelse efter den såkaldte »A-punkts-procedure«, med forbehold af, at Kommissionen i mellemtiden havde afgivet sin udtalelse om de sidste lister.

30 Det skal fremhæves, at Coreper's medlemmer på mødet havde lejlighed til at give udtryk for enhver tvivl, som de måtte have, for så vidt angår den af Gruppen vedrørende Almindelige Anliggender foreslåede sammensætning af ØSU som en passende repræsentation for de forskellige grupper inden for det økonomiske og

sociale liv. Retten har intet grundlag for at fastslå, at der ikke er foretaget en vurdering af de indstillede kandidaters repræsentativitet.

31 Det fremgår i øvrigt af de dokumenter, som Rådet har fremlagt på Rettens anmodning, at Kommissionen ligeledes var af den opfattelse, at afgørelse 94/660 sikrede de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv en passende repræsentation.

32 I denne sammenhæng fremgår det af den ovennævnte dom i sagen CIDA m.fl. mod Rådet, at den i traktatens artikel 195, stk. 2, foreskrevne høring af Kommissionen tjener det formål, at Kommissionen »kan [bistå] Rådet med at sikre de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv en passende repræsentation i ØSU«, og at »Rådet [derfor] skal ... indhente udtalelse fra Kommissionen om de afgørelser, det påtænker at træffe på grundlag af medlemsstaternes forslag, men ikke om forslagene i sig selv« (præmis 28).

33 I denne sag fremgår det imidlertid af de dokumenter, som Rådet har fremlagt på Rettens anmodning, at Rådets Generalsekretariat mellem den 22. juli 1994 og den 20. september 1994 for hver medlemsstat fremsendte — enten en liste over kandidater, som Coreper anbefalede beskikket, eller en foreløbig liste over kandidater, som Coreper overvejede at indstille — til Kommissionen med henblik på en udtalelse.

34 Det fremgår af det under retsmødet fremlagte dokument (jf. ovenfor i præmis 11), at Kommissionen deltog i mødet i Coreper den 21. september 1994, hvorunder spørgsmålet om beskikkelse af medlemmerne af ØSU blev behandlet, og at den ved denne lejlighed kunne få kendskab til den endelige liste over kandidater, som Coreper anbefalede beskikket.

35 Kommissionen afgav i skrivelser til Rådets Generalsekretariat mellem den 27. juli og den 23. september 1994 positiv indstilling vedrørende de forskellige nationale lister. Ved fremsendelsen af den sidste skrivelse den 23. september 1994, hvori Kommissionen afgav en positiv indstilling vedrørende de franske og italienske lister, havde den således kendskab til sammensætningen af ØSU i dets helhed, således som Coreper havde indstillet, og den havde således lejlighed til at fremsætte alle de bemærkninger, den måtte ønske. Det bemærkes, at Kommissionen blot fremsendte sin positive indstilling uden bemærkninger.

36 Sagsøgerne har dernæst gjort gældende, at beviset for overtrædelsen af traktatens artikel 195 ligeledes følger af fejlbedømmelsen af Amato's og Romoli's repræsentativitet.

37 I det omfang sagsøgerne gør gældende, at fejlbedømmelsen af Amato's repræsentativitet er godtgjort ved den omstændighed, at han ved dannelsen af arbejdsgrupperne i ØSU har valgt at repræsentere Gruppen af Liberale Erhverv, og ikke Gruppen af Producenter, skal Retten bemærke, at sagsøgerne ikke har godtgjort, at denne kandidat er blevet indstillet og beskikket for at repræsentere producenternes interesser. Det fremgår nemlig af dokumenter, der er fremlagt for Retten, at Rådet fuldt ud var klar over, hvilken organisation Amato er medlem af, og således var i stand til at vurdere Amato's repræsentativitet i forhold til de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv.

38 Sagsøgerne har dernæst ikke gjort rede for grundene til, at Amato, som har været advokat, der er et liberalt erhverv, ikke skulle være i stand til på passende måde at repræsentere de interesser i det økonomiske og sociale liv, som ALIA afspejler.

39 For så vidt angår den anden sagsøger skal det blot bemærkes, at det ikke er muligt af den omstændighed, at Rådet besluttede ikke at beskikke den pågældende som medlem af ØSU, at udlede, at Rådet har gjort sig skyldig i en fejlbedømmelse for så vidt angår hans repræsentativitet.

40 Retten skal dernæst tage stilling til, om afgørelse 94/660, således som sagsøgerne hævder, ikke sikrer gruppen af producenter en passende repræsentation.

41 I denne sammenhæng bemærkes, at den i traktatens artikel 195, stk. 1, omhandlede passende repræsentation skal sikres på fællesskabsniveau, og at det under hensyn til det begrænsede antal pladser er udelukket, at alle kategorier inden for det økonomiske og sociale liv kan være repræsenteret af statsborgere fra hver medlemsstat (jf. ovennævnte dom i sagen CIDA m.fl. mod Rådet, præmis 17 og 19).

42 Dernæst skal det tilføjes, at Rådet har et vidt skøn ved sikringen af, at de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv er passende repræsenteret på fællesskabsplan, og at den kontrol, Fællesskabets retsinstanser kan foretage, derfor er begrænset til en efterprøvelse af, at Rådet ikke har anvendt sin beføjelse åbenbart urigtigt (ovennævnte dom i sagen CIDA m.fl. mod Rådet, præmis 18).

43 Retten finder, at sagsøgerne i denne sag ikke har godtgjort, at afgørelse 94/660 ikke på fællesskabsplan sikrer en passende repræsentation i ØSU for gruppen af producenter. Sagsøgerne har nemlig alene henholdt sig til situationen for Italiens vedkommende og har ikke fremført forhold, som giver Retten grundlag for at vurdere, om der i ØSU generelt er tale om en passende repræsentation af producenternes interesser. Selv om det forudsættes godtgjort, at den af sagsøgerne påståede formindskelse af den italienske repræsentation af producenter foreligger, kan det ikke heraf udledes, at der i ØSU ikke er en passende repræsentation af producenter på fællesskabsniveau.

44 Heraf følger, at det første anbringende om overtrædelse af traktatens artikel 195 ikke kan tages til følge.

Andet anbringende om en overtrædelse af traktatens artikel 190

Parternes argumenter

45 Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er fuldstændig uden begrundelse, hvilket gør det umuligt for Retten at foretage en efterprøvelse af retsakten.

46 Sagsøgerne har anført, at en ren gentagelse af ordlyden af traktatens artikel 195 i præamblen til den anfægtede afgørelse ikke kan betragtes som en tilstrækkelig begrundelse (jf. Domstolens dom af 4.7.1963, sag 24/62, Tyskland mod Kommissionen, Sml. 1954-1964, s. 407, org. ref.: Rec. s. 129, af 26.6.1986, sag 203/85, Nicolet Instrument, Sml. s. 2049, og af 21.11.1991, sag C-269/90, Technische Universität München, Sml. I, s. 5469).

47 Rådet har anført, at den anfægtede afgørelse opfylder begrundelseskravet, idet den anfører de vigtigste faktiske og retlige elementer, som den støtter sig på.

48 Når der er tale om en afgørelse om beskikkelse af 189 medlemmer af ØSU, finder Rådet ikke, at det på detaljeret vis skulle kunne anføre de begrundelser, som har ført til, at Rådet har beskikket de udvalgte kandidater og udelukket de øvrige kandidater.

Rettens bemærkninger

49 Retten skal henvise til, at ifølge fast praksis (jf. f.eks. Domstolens dom af 7.5.1991, sag C-69/89, Nakajima mod Rådet, Sml. I, s. 2069, præmis 14) skal den begrundelse, som kræves i henhold til traktatens artikel 190, klart og utvetydigt angive de

betragtninger, som er lagt til grund af den fællesskabsmyndighed, der har udstedt den anfægtede retsakt, dels således at de berørte personer kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, for at de kan forsvare deres rettigheder, dels således at domsmyndigheden kan udøve sin prøvelsesret.

50 Retten konstaterer, at afgørelse 94/660 ud over bemærkningerne i betragtningerne indeholder en identifikation af de personer, der beskikkes som medlemmer af ØSU for hver medlemsstat, og det anføres efter det enkelte medlems navn, hvilken stilling eller hvilket tilhørsforhold der giver grundlag for at fastslå de økonomiske eller sociale interesser, som den pågældende er egnet til at repræsentere i ØSU. Retten finder, at afgørelse 94/660 i denne affattelse i tilstrækkelig grad begrunder valget af medlemmerne af ØSU i forhold til kravene i traktatens artikel 194 og 195 om en passende repræsentation, og at afgørelse 94/660 således er tilstrækkeligt begrundet.

51 Det følger heraf, at dette anbringende ikke kan tages til følge.

52 Da ingen af de anbringender, som sagsøgerne har fremført, kan tages til følge, vil Rådet være at frifinde.

Sagens omkostninger

53 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, såfremt der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgerne har tabt sagen, pålægges de derfor in solidum at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Fjerde Afdeling)

1) Rådet frifindes.

2) Sagsøgerne betaler in solidum sagens omkostninger.

Lenaerts Lindh Cooke

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 6. juni 1996.

H. Jung

Justitssekretær

K. Lenaerts

Afdelingsformand